

Kolektyw Łaski

Julia Golachowska

Jagoda Kwiatkowska

Anna Shimomura

Kolektyw Łaski (Julia Golachowska, Jagoda Kwiatkowska, Anna Shimomura) to feministyczny kolektyw artystyczny działający od 2018 r. Kolektyw brał udział w ponad 20 wystawach w Polsce i zagranicą, między innymi w Galerii Arsenał w Białymstoku, Departamencie Obecności MSN czy Galerii Foksal. Łaski współtworzyły też Dziewiąte Triennale Młodych w Centrum Rzeźby Polskiej w Orońsku, Malta Festiwal i Osaka Kansai International Art Festival. Kolektyw należy również do społeczności Secondary Archives. Artystki zostały wspólnie nominowane do nagrody Allegro Award (2021), otrzymały wyróżnienie w konkursie Młode Wilki (2019) oraz stypendium ZAIKS z Funduszu Popierania Twórczości (2021).

Julia Golachowska – doktorantka Uniwersytetu Jagiellońskiego, absolwentka sztuki mediów na ASP w Warszawie, kulturoznawstwa na Uniwersytecie Warszawskim i nationalism studies na Central European University. Studiowała Gender Studies w IBL PAN.

Jagoda Kwiatkowska – absolwentka sztuki mediów na ASP w Warszawie i kulturoznawstwa na Uniwersytecie Warszawskim.

Anna Shimomura – doktorantka Uniwersytetu Osakijskiego, absolwentka sztuki mediów na ASP w Warszawie i anglistyki na Uniwersytecie Warszawskiego.

Wybrane wydarzenia:

- This is what wellness sounds like, Persicope gallery, Salzburg. Austria, 2024.
- Welcome to Earth, Instytut B61, European Space Agency, CSK (Lublin is YOUth), Lublin, Poland, 2023.
- Cope, not perish, MAERZ Gallery/Periscope, Linz, Austria, 2023.
- Study: Osaka Kansai International Art Festival, Osaka, Japan, 2023.
- N:ear experimental and improvised music festival, Banska Stiavnica, Slovakia, 2022.
- Secondary Archives, Manifesta 14, National Gallery of Kosovo, Prishtina, Kosovo, 2022.
- Greener and greener! Projects by Alina Scholtz (side event), Wola Museum of Warsaw, Poland, 2021.
- Lost in Translation, KCUA, Kioto University of Arts Gallery, 2021, kurator: Paweł Pachcianek
- Sztuka Odpowiedzialna, Drugi Płaskowyż Klimatyczny, Propaganda 2021
- Las rzeczy Galeria Foksa, 2021
- Milk Me Sugar Galeria Arsenał, Białystok, 2020. Kuratorka: Ewa Tatar
- Próba 2020 Galeria Sztuki im. Jana Tarasina, Kalisz, 2020
- The Lucky Jewathon FestivALT, Kraków, 2020
- Regeneracja po zranieniu Relax Art Space, Częstochowa, 2020. Kuratorka: Emilia Dudziec
- Póki my żyjemy. 9. Triennale Młodych Centrum Rzeźby Polskiej w Orońsku, 2020. Kuratorka: Marta Czyż
- #karaokeforclimate Rezydencja on-line Departament Obecności, Muzeum Sztuki Nowoczesnej w Warszawie, 2020
- Forum Przyszłości Kultury Teatr Powszechny, Warszawa 2019
- Poprawka Relax Art Space, Częstochowa, 2019. Kuratorki: Emilia Dudziec, Agata Lankamer
- Otwarte Studio Antyfaszyzmu OSA 2019
- "Czym się zajmujesz?" vol. 3 Galeria Salon Akademii, Warszawa, 2019. Kuratorka: Katarzyna Kasia
- 100 FLAG na Stulecie wystawa, Centralne Muzeum Włókiennictwa, 2019
- Get ready for peace. Generator MALTA performance w ramach MALTA FESTIVAL, Poznań, 2019
- Nowe Ćwiczenia Patriotyczne warsztaty, Biuro Wystaw, Warszawa, 2019
- Młode Wilki wystawa konkursowa, Trafostacja Sztuki w Szczecinie, 2018
- 100 FLAG na Stulecie wystawa, Biuro Wystaw, Warszawa, 2018
- Macierz/Matrix wystawa w ramach Cracow Gallery Weekend KRAKERS, Uniwersytet Jagielloński, 2018.
- Kobiecte utopie w działaniu - 100 lat praw wyborczych kobiet, konferencja, Uniwersytet Jagielloński, Kraków 2018
- Decydentki wystawa, Dom Norymberski, Kraków, 2018. Kuratorka: Iwona Demko

W naszej działalności artystycznej realizujemy projekty dotyczące tematów związanych z historią, pamięcią i tożsamością. Krytykujemy kapitalizm, nacjonalizm i bezczynność rządów w obliczu katastrofy klimatycznej. Wykorzystujemy media takie jak performance, dźwięk i wideo, a nasza praktyka często opiera się na idei wspólnego śpiewania czy słuchania, pisanie i przepisywanie tekstów. Nasza wspólna praca rozpoczęła się od refleksji nad językiem – jako siły, która kształtuje rzeczywistość. W 2018 r. stworzyliśmy wtedy Nowy Śpiewnik Patriotyczny, w którym przepisałyśmy teksty piosenek, które towarzyszą nam od dzieciństwa, a których sens rzadko jest poddawany krytyce. Nasz Śpiewnik – oraz inne projekty, m.in. Climate Protest Karaoke – prezentowałyśmy na takich wydarzeniach jak Marsz 100 Flag czy Forum Przyszłości Kultury w 2020 r. Od samego początku próbujemy więc zmieniać instytucje kultury.

Proponowany przez nas projekt na Open Call „Otwieramy się” jest kontynuacją naszej praktyki – chcemy demokratyzować kulturę i akademię. Chcemy wziąć udział w przemianach dziejących się w U-jazdowskim – w instytucji, którą wyobrażamy sobie jako przestrzeń przyjazną i dostępną.

kontakt:

kolektywlaski.pl

nowyspiewnikpatriotyczny@gmail.pl

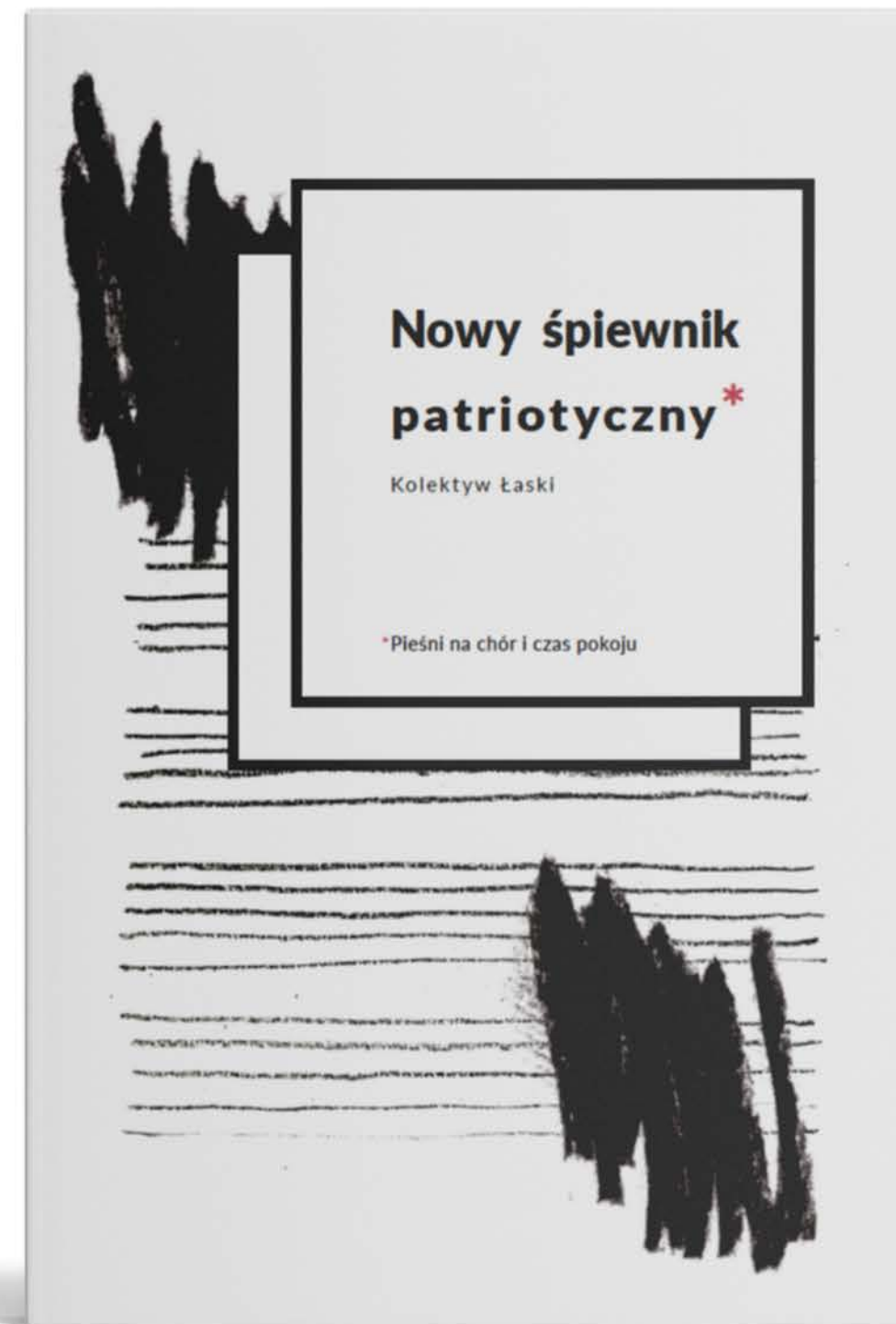

Nowy Śpiewnik Patriotyczny

Publikacja, performance, warsztat, koncert, wykład

Nadanie praw wyborczych kobietom w Polsce zbiegło się z odzyskaniem przez nas niepodległości. Świątowanie niepodległości przyćmiło fakt, że Polska jako jedno z pierwszych państw na świecie uznała równość polityczną obywateli bez względu na płeć. Te dwa niewątpliwie ważne wydarzenia historyczne nie muszą ze sobą konkurować. Śpiewanie piosenek patriotycznych to jedna z najbardziej jednoczących i popularnych praktyk pa- mięci. Narodowych pieśni uczymy się od dziecka, nucąc je często zupełnie bezrefleksyjnie. Rzadko zastanawiamy się nad tym jakie znaczenie mają powtarzane przez nas słowa. Chwila namysłu pozwala zauważyć jak wiele w nich stereotypów doty- czących płci, fascynacji wojną i przemocą, a jak mało miejsca na żałobę, uczucia czy etos pracy na rzecz wspólnoty.

Postanowiliśmy napisać (przepisać) pieśni patriotyczne na nowo – tak, abyśmy mogli cieszyć się niepodległością i tradycją bez przymykania oka na tkwiącą w niej mizoginię, militarizm, klasowość i rasizm. Narracja niepodległościowa na ogół pomija rolę kobiet, jednocześnie kreując zmitologizowany obraz mę- czyzny-żołnierza walczącego o swój kraj. Dynamika wielu tych piosenek opiera się na stereotypowych rolach płciowych – mamy więc mężczyzn-żołnierzy, otoczonych przez kobiety – te rzeczywiste (żony, dziewczyny, matki) oraz ich abstrakcyjne wyobrażenia: Polonię i wojnę.

Stworzyłyśmy śpiewnik „odświeżonych” pieśni patriotycznych, które zachowując znane melodie i konwencje zyskały na in-
klu-zywności. Nowy Śpiewnik
Patriotyczny składa się z tekstów piosenek w oryginalnej wersji uzupełnionej przez nas o komentarz dekonstruujący teksty oraz nowych propozycji słów do
znanych melodii.

Bywaj, dziewczę zdrowe

Słowa:
autor nieznany
Muzyka:
autor nieznany

Mów-my o roz - pa - czy trze-ba po - móc du-szy I u-wol-nić ser - ca

od woj-ny ka - tu-szy Na-wet gdy szczę - śli - wie spot-kam cię po woj-nie

Czy bę - dę po - tra - fił za - snąć znów spo - koj - nie?

W tekście dochodzi do przeciwstawienia miłości do kobiety patriotyzmowi. Męskie obowiązki wobec ojczyzny są tu rozumiane wyłącznie poprzez zbrojną walkę, a kobiece – matczyne poprzez reprodukowanie i wychowywanie kolejnych pokoleń żołnierzy. To powielanie schematu, w którym mężczyzna zajmuje się sprawami kraju, a kobieta przynależy wyłącznie „do kuchni”. Zwrotka mówiąca o wyssaniu polskości i patriotyzmu z mlekiem matki ujawnia założenie, że polskość nierozzerwalnie łączy się z etnicznością i więzami krwi. Pieśń w oryginalnej wersji odmawia prawa do wyrażania smutku i wątpliwości. W naszej wersji pieśni zamiast narodowej martyrologii proponujemy etos wspólnego budowania państwa, którego ideałami są wolność i równość. Przedstawiamy również wojnę jako wydarzenie traumatyzujące.

Bywaj, dziewczę zdrowe, Ojczyzna mnie woła,
Idę za kraj walczyć wśród rodaków koła.
I choć przyjdzie ścigać jak najdalej wroga,
Nigdy nie zapomnę, jak mi jesteś droga.

W moim oku łza, smutne są to chwile,
Tobiem winien życie, nie Ojczyźnie miłej.
I choćbym za Polskę ukochaną skonał,
Wiesz, że bym szczęśliwe z tobą życie wołał.

Wspólnie z tobą przyszłość Polski budowałem,
W kraju wolnych, równych życie spędzić chciałem.
Jeśli przyjdzie zginać w ojczyściej potrzebie,
Zapłacę za tobą, bo tak kocham ciebie.

Nie chcę być, kochany, na twoim pogrzebie,
Nie zapomnij o mnie, uważaj na siebie.
Ten kto tylko ślepo podąża za tłumem,
Niegodzien miłości i kochać nie umie.

Nie ważny jest powód, o to się nie troszczę,
Śmierci za ideę wcale nie zazdroszczę.
Ty znasz moje serce, ty znasz moją duszę,
Męcz mi, że ciągle tylko cierpieć muszę.

Mówmy o rozpacz, trzeba pomóc duszy
i uwolnić serca od wojny katuszy.
Nawet gdy szczęśliwie spotkam cię po wojnie,
Czy będę potrafił zasnąć znów spokojnie?

Bywaj dziewczę zdrowe, Ojczyzna mnie woła,
Idę za kraj walczyć wśród rodaków koła.
I choć przyjdzie ścigać jak najdalej wroga,
Nigdy nie zapomnę, jak mi jesteś droga.

Po cóż ta łza w oku, po cóż serca bicie?
Tobiem winien miłość, a Ojczyźnie życie.
Pamiętaj żeś Polka, że to za kraj walka.
Niepodległość Polski to twoja rywalka.

Polka mnie zrodziła, z jej piersi wyssałem
Być Ojczyźnie wiernym, a kochance stałym.
I choć przyjdzie zginać w ojczyściej potrzebie,
Nie rozpaczaj dziewczę, zobaczymy się w niebie.

Czuję to, bom Polka: Ojczyzna w potrzebie,
Nie pamiętaj o mnie, nie oszczędzaj siebie.
Kto nie zna jej cierpień i głos jej przytłumi,
Niegodzien miłości i kochać nie umie.

Ty godnie odpowiesz, o to się nie troszczę,
Że jesteś mężczyzną tego ci zazdroszczę.
Ty znasz moje serce, ty znasz moją duszę,
Żem niezdolna walczyć, tyleż cierpieć muszę.

Nie mów o rozpacz, bo to słabość duszy,
Bo mię tylko jarzmo mego kraju wzruszy.
Gdzie bądź się spotkamy, spotkamy się przecie
Zawsze Polakami, chociaż w innym świecie.

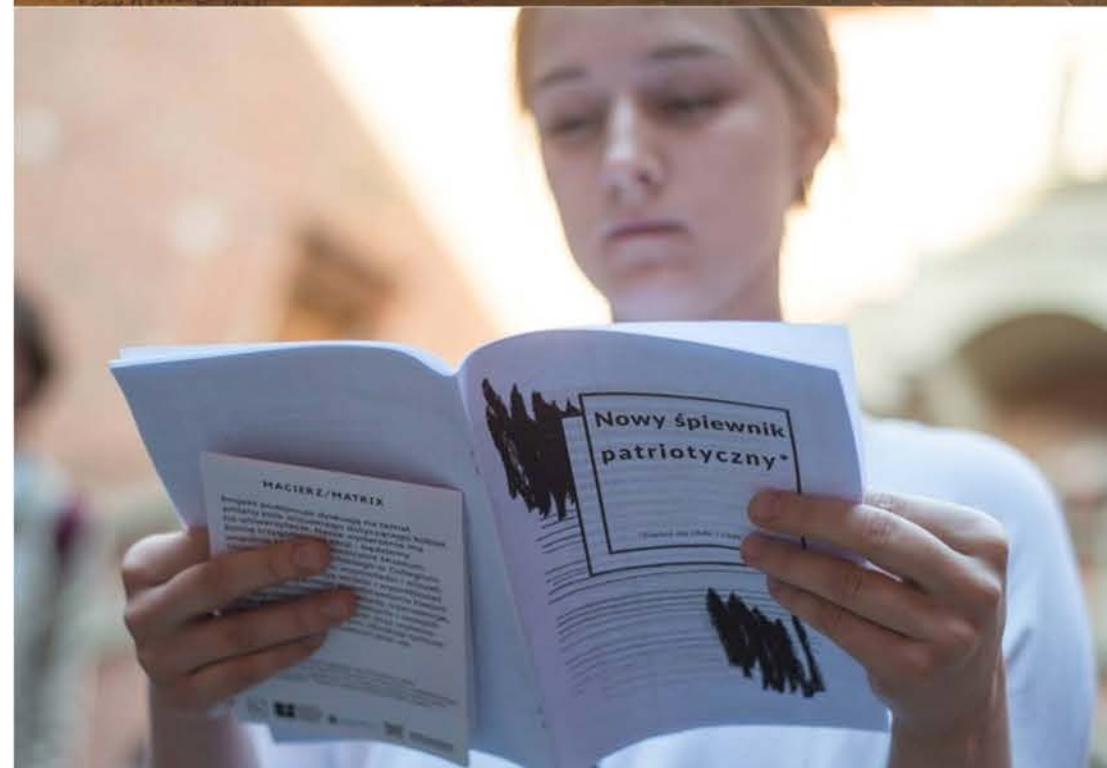

Od lewej: rozkładówka Śpiewnika, ilustracja do śpiewnika autorstwa Marcina Matuszewskiego; okładka Nowego Śpiewnika Patriotycznego.

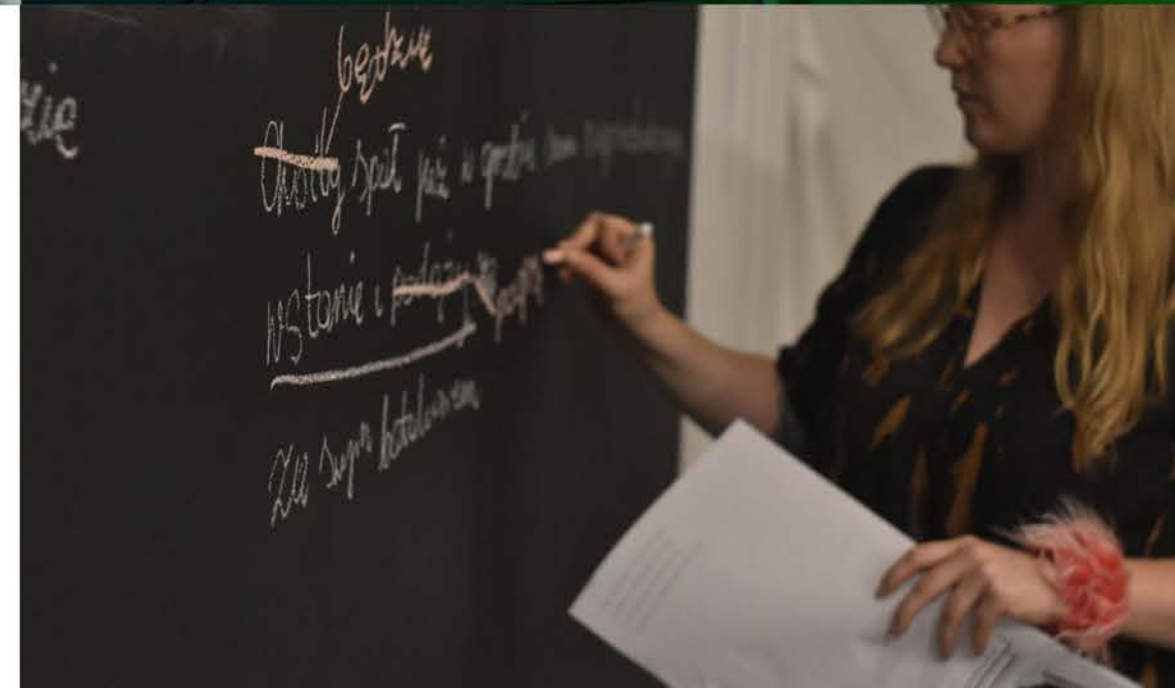
Śpiewnik funkcjonuje jak zin, który można dowolnie ściągać z naszej strony na Facebooku i drukować, oraz w formie video do karaoke.

Organizujemy również warsztaty z krytycznego czytania i rozbrajania tekstów patriotycznych oraz koncerty i kolektywne śpiewanie.

W 2021 r. dzięki Stypendium Popierania Twórczości ZAIKS wydałyśmy nasz Nowy śpiewnik patriotyczny wzbogacony o nuty oraz ilustracje autorstwa Marcina Matuszewskiego. Do projektu zaprosiłyśmy także Pamelę Bożek prowadzącą projekt Notesy z Łukowa. Uchodźczynie z Łukowa zszyły nasze śpiewniki czerwoną nicią, co dodało nowego wymiaru naszemu projektowi, który w założeniu ma promować otwarty, tolerancyjny patriotyzm i redefiniować rozumienie narodu i wspólnoty.

Od lewej od góry: dokumentacja ze wspólnego śpiewania podczas wystawy Macierz/Matrix na UJ, fot. Karolina Baranowska; kadry z karaoke: Wojenka, wojenka i Hej hej ułani; rozkładówka Nowego Śpiewnika Patriotycznego, proj. graficzny Karolina Ciepielwska; dokumentacja z warsztatów z przepisywania tradycji narodowych podczas wystawy Poprawka w Częstochowie, fot. Daria Gajewska;

Climate Protest Karaoke

performance, warsztat, koncert

W naszym kolejnym muzycznym projekcie zmieniliśmy fragmenty popularnych piosenek Britney Spears, ABBY czy Beaty Kozidrak, tak, żeby pomogły nam wyrazić te emocje. Hity, które słyszymy w radiu często opowiadają o złamanym sercu. Wystarczy tylko drobna interwencja, żeby nagle stały się protest songami pomagającymi nam dźwigać ciężar naszych czasów. Przechwytyjemy muzykę należącą do skomercjalizowanej, kapitalistycznej kultury, aby wyrazić nasz kolektywny gniew i popłakać wspólnie z Planetą Ziemią. Śpiewając piosenki, które znamy z naszych nastoletnich lat przekształcamy nostalgię za minioną młodością w smutek za nieodwracalną już zmianą klimatu.

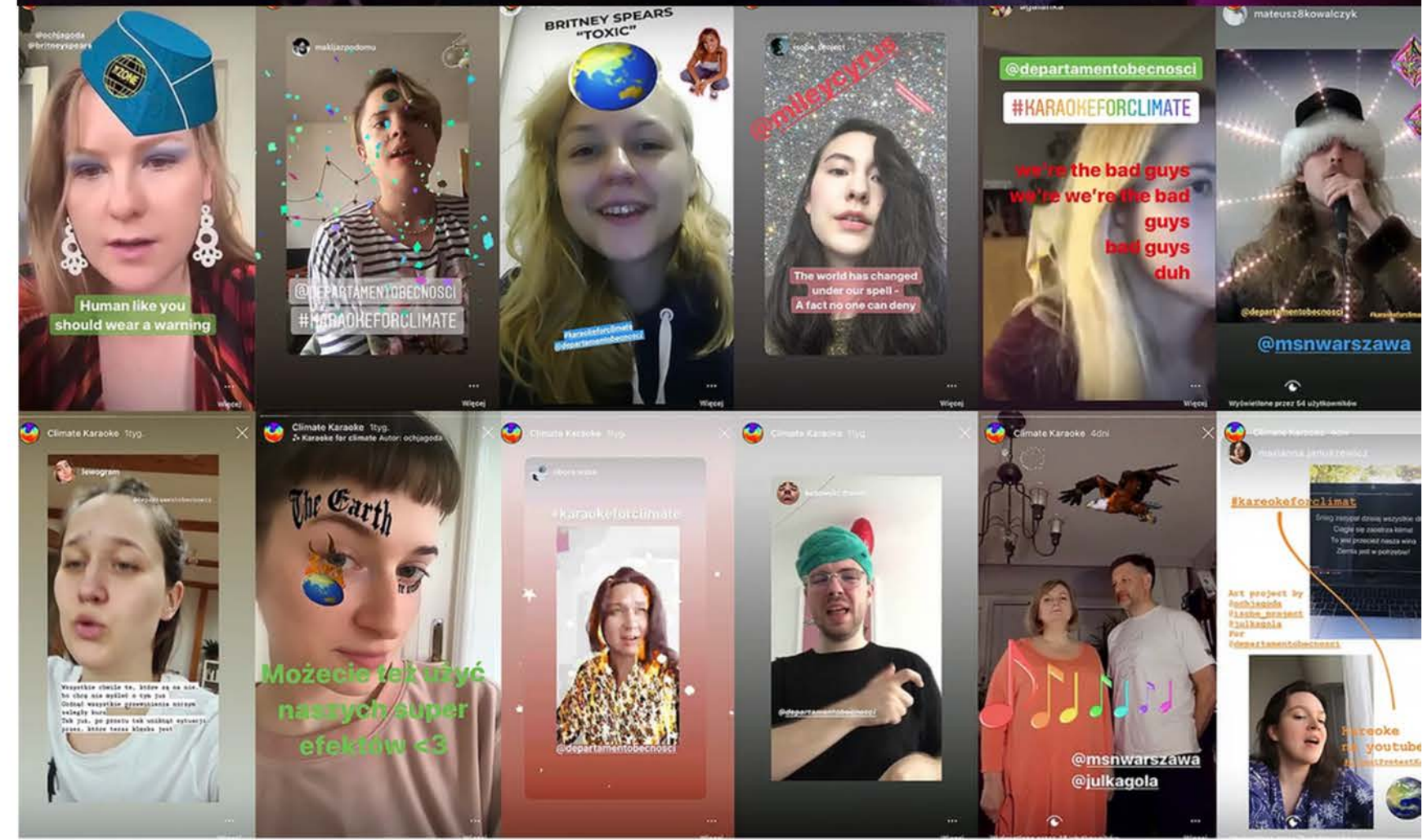
Projekt debiutował na Forum Przyszłości Kultury w 2019 r, był też prezentowany w ramach rezydencji w Departamencie Obecności Muzeum Sztuki Nowoczesnej w Warszawie.

Przykłady zmienionych piosenek:

- ABBA "S.O.S."
- Kayah & Bregovic "Ziemia jest w potrzebie"
- Britney Spears "Toxic"
- 4 Non Blondes "What's Up"
- Gloria Gaynor "I Won't Survive"
- Shakira "Objection"
- Miley Cyrus "Wrecking Ball"
- Billie Eilish "Bad Guys"

Study: Osaka Kansai International Art Festival, Japan, 2023

Britney Spears - Toxic (przykład zmienionych słów)

Baby, can't you see, I'm calling
Human like you should wear a warning
It's dangerous, **we're** falling
There's no escape, I can't wait
We need to act, we should do it
You're dangerous, I **loathe** it

Too high
Can't come down
It's getting hot
Nearly all year round -
Do you feel **it** now?

Our faith in the growth is killing us
You're toxic, **we're** slippin' under
With a taste of a poison paradise
We're addicted to you
Don't you know that you're toxic?
And I **loath** what you do
Don't you know that you're toxic?

It's getting late
To give you up
We took a sip
From the **plastic cup**
Slowly, it's taking over **us**

Oh,
The faith in the growth is killing us
You're toxic, **we're** slippin' under
With a taste of a poison paradise
We're addicted to you
Don't you know that you're toxic?
And I **loath** what you do
Don't you know that you're toxic?
Don't you know that you're toxic?

Taste of your lips
I'm on a ride
You're toxic I'm slippin' under
With a taste of a poison paradise
I'm addicted to you
Don't you know that you're toxic?
With the taste of your lips
I'm on a ride
You're toxic I'm slippin' under
With a taste of the poison paradise
I'm addicted to you
Don't you know that you're toxic?

Intoxicate me now
With your **growing** now
I think **we've had enough**

Dała Ci wszystko,
Co mogła dać,
A w zamian Ziemi Ty
odpłacasz się taaak...

Print screen z wideo karaoke "Na kolana" Katarzyny Cerekwicznej

Welcome to Earth, European Space Agency, Center of culture meetings, Lublin, Poland, 2023.

Żywe obrazy. Audioprzewodnik

mapa, instalacja, audioprzewodnik

Polski krajobraz? To albo średniej wielkości miasto oblepione billboardami, albo pola przedzielone rzędem wierzb. W końcu wierzba to takie “polskie” drzewo - to ona wyznacza horyzont naszych “narodowych” pejzaży, służy nawet za fortepian Chopinowi w Łazienkach. Ale przecież wykorzystywaliśmy ją nie tylko jako symbol, ale też jako opał czy materiał plecionkarski. Znajomy, swojski kształt szerokiego pnia obrośniętego cien- kimi witkami to właśnie efekt tego wykorzystania; nadmiernego wyzysku, regularnego podcinania młodych gałęzi, które nie miały szans wyrosnąć.

Wierzba biała i jej miejsce w polskiej kulturze zainspirowało nas do stworzenia audioprzewodnika po parku Centrum Rzeźby Polskiej w Orońsku. Zabieramy widzów w performatywny spacer, gdzie bohaterami-eksponatami stają się drzewa. To one mają tym razem skłaniać do refleksji i zachwycać swoją formą, zamiast rzeźb, instalacji czy prac video. To prawdziwe żywe obrazy, oddychające, odczuwające ból i uginające się pod silniejszym podmuchem wiatru. Chcemy oddać im głos i wydobyć je z “tła” jakie stanowią rośliny w życiu człowieka, z powrotem je ukorzenie i nadać im podmio- towość poprzez postawienie ich na równi z artystami i artystkami biorącymi udział w 9. Triennale Młodych.

Na projekt składa się spacer performatywny z audioprzewodnikiem dostępnym pod adresem: soundcloud.com/user-704819398/sets/ywe-obrazy-audioguide, mapa parku oraz interwencja w przestrzeni parku

kalendarz charytatywny #dekolt dla białorusi

publikacja, zbiórka charytatywna | Kolektyw Łaski, Kamil Kotarba, Jana Shostak, Kaja Dobrzańska

Kotki i cycki to dwie najlepsze i najgorsze rzeczy w internecie. Postanowiliśmy połączyć te dwa obrazki w słusznej sprawie i stworzyć kalendarz charytatywny dla Białorusi. Zaprosiliśmy do projektu artystki i aktywistki, zaufały nam m.in. Magda Gessler, Katarzyna Kozyra i Julia Kamińska.

Dochód ze sprzedaży kalendarza przekażemy rodzinom więźniów politycznych w Białorusi. Chcemy pokazać, że pomaganie ma wiele twarzy i może łączyć walki na różnych frontach - od protestów przeciwko dyktaturze, po starania o akceptację różnorodnych ciał.

Projekt powstał we współpracy z Janą Shostak i Kamilem Kotarbą.

Autorką projektu graficznego jest Kaja Dobrzańska.

Produkcję kalendarza wsparła Fundacja Wysokich Obcasów.

#dekolt dla białorusi

Kalendarz #dekolt dla białorusi powstał z połączenia solidarności i ciałaopozycyjności. Chcemy wesprzeć rodziny więźniów politycznych w Białorusi i jednocześnie pokazać, że pomaganie ma wiele twarzy i może łączyć walki na różnych frontach – od protestów przeciwko dyktaturze i przemocy, po starania o poszerzenie widoczności i akceptację różnorodnych ciał. Kobiece piersi już stały się symbolem solidarności z Białorusią po tym, jak aktywistka Jana Shostak spotkała się z falą krytyki za brak stanika. Kiedy wystąpiła na konferencji prasowej ubrana w białą-czerwono-białą sukienkę z dekoltem, wiele osób uznało, że taki strój odwraca uwagę i odbiera jej wiarygodność. Pomysł na nasz projekt jest bardzo prosty: na każdym zdjęciu znajduje się modelka topless trzymająca kota. Zdecydowaliśmy się na połączenie cycków i kotków, czyli dwóch viralowych obrazków, tego, co w Internecie najlepsze i najgorsze jednocześnie. Chcemy pokazać, że nasze ciała należą do nas i tylko my możemy decydować o tym, kiedy chcemy je odsłonić. Przed

obiektywem Kamila Kotarby stanęły wspierane artystki i dzielne aktywistki, które w akcie solidarności zaufały nam na tyle, aby się rozbrajać i zapozować do zdjęć z kotami. Zależało nam na tym, aby osoby uczestniczące w projekcie czuły się jak najlepiej z jego efektami, tak więc zdjęcia są rezultatem rozmów i negocjacji: ile i jak odkryć, jak kadrować i czy retuszować. Niektóre nasze modelki noszą makijaż, część z nich poprosiła nas też o retusz.

Liczymy na to, że uda nam się jak najdłużej utrzymać uwagę opinii publicznej przy protestach w Białorusi i jednocześnie zebrać jak najwięcej funduszy na pomoc rodzinom bohaterów i bohaterek. Kalendarz symbolicznie zaczyna się 9 sierpnia, czyli w rocznicę wybuchu białoruskiego zrywu.

Produkcja kalendarza oraz kampania charytatywna były możliwe dzięki wsparciu Fundacji Wysokich Obcasów.

Całość środków ze sprzedaży przekażemy rodzinom więźniów politycznych w Białorusi.

kalendarz
dla
białorusi